

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Osztozás a hatalomban.

Pécs, 1901. okt. 18.

Most már a félhivatalosok írják meg végre nyíltan és kertilés nélkül, hogy következik a politikai váltogazdaság. Persze csak a feles gazdaság a volt nemzeti párttal, melyet előbb beleolvasztott Széll Kálmán a kormánypartba és a melyet most beleválasztatott. Mert annyi bizonyos, a miniszterelnök csak a volt nemzeti párt-hoz tartozó jelöltekért tudott fölmelegedni amint az eredmények is mutatják. És átlag nem éppen „tisza” eredmények.

De az mindegy. Következik, aminek következni kell. Jól magyarul konzekvenciának nevezik a félhivatalosban. A konzekvencia tehát az, hogy a volt nemzeti párt immár be fog vonatni az aktív kormányzati tevékenységbe is. Más szóval, miniszter is lesz belőle, vagy lesznek miniszterek. Egy egészen bizonyos. Az, hogy könnyebben lélegzik föl a nemzeti sereg. A tárca-vadászok társasága, mely nem ok nélkül s nem várakozás nélkül vonult be a paktum alapján a kormánypartba.

Különösen pedig könnyen lélegzik a quondam a nemzeti pártelnök. Paktum szerint, az ő általa kötött paktum szerint, ő az első, akire sor kerül. Ime tehát, valahára csak érkezett a sora. Már félig a hivatalos lapban olvasottnak tekinthetjük, hogy Horánszky Nándor veszi át a belügyi tárca vezetését, Széll Kálmán pedig csupán a miniszterelnökséget tartja meg.

Nyilván mutatja ez, hogy Széll Kálmán föltétlenül megbizik Horánszkyban. Hiszen a belügyi tárca átengedése a legnagyobb bizalom jele. Még annak dacára is, hogy ebben a miniszteriumban államtitkárkodik Széll Ignác is, akinek hivatalban maradása valószínűleg biztosítva van.

Nem nagy szerencse ez az országra, annyi kétségtelen. Mert ez az ur oly rég van a belügyminiszteriumba vezető álláson, hogy ha telnék tőle, csak tett volna már valamelyes hasznos szolgálatokat a nyomoruságos közigazgatás javításának terén. De bizony nem tett semmit. Túrte a rothadást, a visszaéléseket s régen és folyton újabb jeleit adja végzetes türelmének a

melynek nyomán sok-sok méregvirágot hozott a megyei és városi közigazgatás országsherte.

Nem is kell kérdezni az új belügyminiszter alatt milyen lesz Széll Ignác. Okvetlen a régi lesz. Ő már nem változtatja szokásait. És miután Gulner államtitkár, ha marad, vagy ha menne, lényegesen nem változtat a dolgok folyásán, el lehetünk készülv a belügyi kormányzat korábbi szürkeségére és a nemzetrontó, nép-pusztító szokványokra, melyek ebben a miniszteriumban hagyományosak Tisza Kálmán óta.

A közlegényné vedlett generális kimaradt a politikai fórumról, de a szelleme máig is ott van a belügyi kormányzat központi rendszerében és e rendszer hatását érzi az egész ország adminisztrációja minden vonalon, le a községi irodáig. Senki sem hiszi, hogy Horánszky kiirtja ezt a rendszert és hogy vele új levegő támad. Reformokat fog csinálni, vagy legalább megpróbálja, csinálni a kormányhatalom féktelen kiterjesztését az autonómia rovására. De ezzel véget is érnek az ő régi nagy fogadkozásai és következik az új fogyatkozások érvényesülése.

Előnyt, a nemzetre üdvös változást, átalakulásokat senki sem várhat joggal az átvedlett nemzeti pártból és annak Horánszkyban vagy esetleg még másokban is való érvényesülésétől. Ez nem az a politikai váltogazdaság, melyet a nemzet kíván. Gyökeres átalakulást csak a függetlenségi párt programjának teljesülése hozhat a gazdasági, az állami önállósággal és a népakarat jogosult érvényesülésével.

Mindössze arra jó hát a Horánszky belépése az aktív kormányzati tevékenységbe, hogy a nemzet leszámolhasson a sok szavallás után kormányképesé lett nemzeti párttal és megérthesse még inkább és gyakorlatilag, a mit már úgy is tud régen, hogy az ország java a teljes függetlenségben rejlik, melynek követelését most szerencsére egy, az új választásoknál hatalmasan megerősödött párt képviseli.

* **A dárdai pótvalasztás.** Mint a tegnap este megjelent lapunk közleményeiből előre látható volt: a dárdai pótvalasztás tegnap este félhét órakor dr. Kiss Emil, ottani ügyvéd, szabadelvűpárti jelölt győzelmével végződött. Tudósítónk távirata szerint Herman Ottónak 762, dr. Kiss Emilnek 1395 szavazata volt a záróra leteltével s a végeredmény szerint dr. Kiss Emil 633 szótöbbséggel megvalasztatott.

* **Megtámadott mandátum.** Pichler Győző, kölesdi függetlenségi és 48-as Kossuth-párti képviselő mandátumát az elbukott Bernrieder párt kérvénnyel támadta meg azért, mivel állítólag 3 kajdaci kormánypárti választót megakadályoztak a szavazásban.

* **Darányi Ferenc dr. győzelme.** A zalamegyei Baksán tegnap este ért véget a pótvalasztás, mely dr. Darányi Ferenc, pécsi ügyvéd, néppárti és Berger Ignác plébános szabadelvűpárti jelölt között folyt le. A pótvalasztás eredménye lett — ma délben vett távirati értesülésünk szerint — hogy dr. Darányi Ferenc száz szótöbbséggel megvalasztatott a baksai kerület országgyűlési képviselőjévé.

Zene-reformátorok.

Pécs, 1901. október 18.

Sokan szaladgálnak szerte a honhazában és különösen most fűlszaggató lármát ütnek a zeneügyek rendezéséről. Értik alatta a művészetet, mert a ki a vonót húzálja s ujjait a papírra festett fekete pöttyök után úgy, ahogy billegeti, mind művész az.

Lélek nem kell hozzá; elég, ha a vonó akkor nyekenti meg a juhbélt, mikor a muzsikára oktató napszámos mérgesen rátoppant a földre. Ezt nevezik precizitásnak és mostanában ez a fő. A cigány, a ki megrikatja a kenyérkereső szerszámát s megrikat téged is, előttük semmi, mert nem tudja a minden művészetek lényegét, a szabályt, a klasszicitást. Követelik, hogyha görögtűz közt a muzsák egéből leszállnak — óh mily grandezzával mozognak, szent zeneisten — vágódj hasra előttük, s tátsd el a szádat, a kezéd reszkesen s meg ne mosd két hétig, ha netalántán kézfogás kegyében részesültél.

A művész, a ki a hang báját gyönyörrel érzi s becsukott szemekkel lelke varázshedűjét hallgatja, félreáll, mikor e lármás tömeg a fórumra özönlik. Neki ott keresni valója nincsen, hol a dologtalanság borostyánbérért üvölt s a hol a szenvedő, idegbeteg

Értesítés!

Nagyszámu igen tisztelt vevőim gyakran hangoztatott kívánságának engedve Pécsen, Siklósi-országot 44. sz. a., a „Mátyás Király” átellenében nagy választéku

BUTOR-raktárt

rendeztem be. — Raktáron tartok állandóan mindenennü, főleg honi gyártmányu fa, vas és kárpitozott butorokat a legolcsóbb — nagybani — eredeti gyári áron.

Kiváló tisztelettel

FRIEDMANN KÁROLY.

emberiségnek macskazenét ütnek a művészet köpenyében.

A muzsika szent berek, hová avatlatlan szem be sem tekiathet — zugja egymást uszítva a jeles társaság: a zongorahangoló és bőgőhordozó foglalkozásra eléggé érdemültek. Feledik, hogy az isteni taps ura az avatlatlan sokaság s a fütty sem mindig a rigóé. Legálább ha ezt hallgatnák, noha csak három hang változata. Nem teszik ezt sem. Vagy melyik nagy kávéház-muzsikus és borospoharak rimeit kutató zenegróf járja az erdő árnyát, hogy e szűz idill isteni zenéjét kihallgassa?

Micsoda mást látni! Alkonyatkor, délelőtt soha, előtáncrognak e száraz szabályokba szikkadt képzeletek, álmosak és fésületlenek — ez a divat, a bohémság, a zseni — és kerékbetört nyelven darálnak valami ócska dalt a zene szentségéről. A zabszemek közé, (melyeket Kukutyinban hegyeztenek, de ugye lehet nem kávédarálóban) sokszor vegyítnek e borzas művészfejedelmek filozófiai magot, olyat, melyből a zöltségek mezeje sarjad, röpökdvén felettük csinos, tarkacserebogarak.

Mi ugyan nem másoltunk soha kottákat, nem is akarunk s így mindezen handabandákat derült nyugalommal szemléljük. Fölvívjuk az általuk olyannyira zaklatott tisztelt és nem tisztelt polgártársakat, hogy ők is tőrjék megadóan a sorsukat. Anarkista gyűlésnek világért se nyujtsanak be olyan indítványt, hogy világtörforgatáskor ezeket nyársalják föl legeslegeszőr. Tán az isten ád jelenlétük dacára, kinek-kinek nyájas bokrot, szelid enyhelyet tán lehet még ellenükre is hallani valami szépet, noha muzsika nem is lesz benne.

Az ő bűnük, hogy ez a kor nem tudja már, mi a muzsika valójában, hacsak nem álmodik; a hangok méla zöngésében, hajlásában és elhalásában mi az a nagyszerű valami, a mi a lelket ujjongással vagy gyászszal tölti el; hogyan lehet egy zenekar finom, halk fináléjában annyi erő, hogy a kösziveket is összeszorítja?

Ezek régi dolgok! Más a modern zene! — rivalgják a fórumon e zongora-boxerek. Ezalatt pedig a művészet bokra hervad. Legföljebb akkor üdül föl kissé, mikor a toronyból a lelkesen lógatott harangszava leszálldos hozzá . . .

A-c.

H i r e k.

Pécs, 1901. október 18.

A megbizhatlan török posta.

A török hatóság még mindig nem segített azokon az állapotokon, amelyek teljesen kompromittálják a posta hitelét. A csomagok ugyanis felbontva érkeznek rendeltetési helyükre, a levelekbe is bepillantanak indiskrét szemek.

Postafőnök: Kedves titkár ur, fogjunk munkához. Adja csak erébb azt a rózsaszínű levelet, nézzük meg, mi van benne?

Titkár: Eh, az a bolond poéta fenyegeti benne az ideálját, hogy öngyilkos lesz, ha fölbontja az eljegyzését.

Főnök: Csak legyen! A világ ugyanis tele van félbolondokkal, ne szaporítsák a számukat a szerelmes bolondok is. Nézzük azt a macskakaparást.

Titkár: Ez már valami! Fődő Borcsa küld husz forintot az őrmesterének, »szeregetve«.

Főnök: Adja ide »szeregetve« a pénzt, a levelet pedig semmisítse meg. Menjünk tovább.

Titkár: Kórosi szabó azzal fenyegeti a Takács gyereket, hogy bepörli, ha nem fizet.

Főnök: Ez érdekes, mikor fog már az a könnyelmű ifju fizetni.

Titkár: Ha nem csalódom, ez a tizennyolcadik fenyegető levél.

Főnök: Huszadik! Maholnap megtarthatja a fenyegető levelei ezüst jubileumát. Hanem annak a gyereknek megmondom a magamét, ha összeakadok vele. Persze, színésznőkre költi minden pénzét! Eh, ilyen a könnyelmű fiatalság, menjünk tovább!

Titkár: Az öreg Köszvényesi báró azt írja a ballerínájának, hogy a hónap végén küldheti csak el a gyémánt függőket.

Főnök: Nem ír pontos dátumot?

Titkár: Huszonnyolcadikán adja postára.

Főnök: Felhívom a tigylmét arra a csomagra. Jó lesz a függő a leányomnak. A báró levelét pedig küldje el a feleségének, — de csak akkor, ha kezünkben van az ékszer.

Titkár (felkacag): No ez már pokoli!

Főnök: Mi az?

Titkár: Le vagyunk csunyául szidva. A Max Kohn azt írja a menyasszonyának, hogy óvatos legyen a levelezésben, mert valami közönséges pimasz átolvassa a szerelmes zöngeményeit.

Főnök: Ha nem csalódom, a pimasz kifejezés ránk vonatkozik.

Titkár: Nekem is úgy rémlik. Ne pöröljünk be?

Főnök: Ugyan mire való volna? Nagy emberek nem törődnek ilyen apró legyecskék döngicsélésével. Inkább térjünk át a csomagokra. (Áttérnek.)

D-n.

Akaszott ember és még valami.

(Bukott jelöltért az Isten is büntet!)

Némely embernek annyira vérebe megy át a »legszentebb polgári jogok gyakorlása« s az ezzel kapcsolatos, elmaradhatatlan korteskedés, hogy inkább meg tudná talán bocsájtani az apagyilkosnak bűnét, mint az ellenpártnak azt, hogy jelöltjét elbukttatták.

S ezek közül a választási fanatikusok közül valók a *Vajay* párt korifeusai és főkortesei is, kik még ma is telve vannak méreggel, epével az ellenpárti jelölt választói ellen, nem riadnak vissza a neveltségessé válás lehetőségétől, hanem annyira viszik gyűlöletüket, hogy a legképtelenebb dolgokat fogják rá és hozzák kapcsolatba Brázay megválasztásával.

Sőt annyira mennek a nép-bolonditással, hogy a szántai járás bármely községét emberi belátáson teljesen kívül álló baj érje, azt rögtön az »Ur a fölötti haragjának tulajdonítják, hogy a nép megbuktatta Isten felkent szolgáját.«

A napokban Patacs község határában is egy olyan eset történt, mely ugyan nem nagy szenzáció, de égbekiáltóan banális és nevetséges voltánál fogva alaposan megérdemli, hogy nyomdafesték alá kerüljön.

Akként történt a dolog, hogy Patacs község határában, az ottani réten arra járó emberek egy akaszott férfi hullájára akadtak, kit ugyan a községbeliek nem ismertek, de a nála levő iratokból kitűnt, hogy *Führ* Ferencnek hívják, s könyi illetőségű. A hullát aztán beszállították a községbe s bár az öngyilkos nem volt községbeli lakos, de keresztény ember, kötelessége volt a hatóságnak az öngyilkosnak a »szereget« vallása szerinti tisztességes eltemetetéséről gondoskodni, mely célból a községi jegyző elküldte a helyettes bírót az illetékes lelkészi lakba, bejelenteni az esetet.

No hát itt aztán ugyancsak furcsán fogadták a hivatalos kötelességét teljesítő helyettes bírót.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy arckép előtt.

— Naplótörődék. —

Leborult s mindent elterített október sötét melankólikája. Valami sajtáságos bánatos varázsa van ennek az időszaknak, szomorú sivárságában valami fel nem fogható hangulat uralkodik, a melyet felvesz a lélek, átragad az agyra, terjed egyik emberről a másikra. Szomorúság, fájdalom az, a mit érzünk, látva az enyészet romboló munkáját. De van benne valami fölemelő, jóleső tudat is, úgy érezzük azt, mint a szerelmes kis leány, a ki boldog, hogy boldogtalan. S ilyenkor nem szeretünk a mulandóságra gondolni, lelkünk szemei elé üde, friss képeket alkotunk, a mik elfeledik a pusztulás rideg látványát . . .

S a hogy ablakomon kitekintek, szürke köd borít mindent, nem látok miatta. Csak néha-néha felcsillan egy hatalmas fénycsík, a villamos vasut egy egy elpattanó szikrája, azután újra elsötétül. Csak tompán hallatszik fel a zaj is hozzám. Alant nyüzsög az élet, üzi, kergeti, hajtja egymást az ember, robognak a hintók, csöngetnek a villamos vasut száguldó kocsjai, felhallatszik a rikkancsok fülsértő hangja, a mint fázva, dideregve olyan száználmas hangon üvöltik az ember fülébe az

esti lap tartalmát. Amott a József város szűk sikátorai felett még nagyobb a sötétség, mintha jelképezné, hogy ott tanyázik a bűn és nyomor. — Szinte látni vélem a sok apró, félgasztelen porontyot, a mint aszott karjaikat fázva, remegve nyujtják kenyérért, s apjuk nem adhat nekik, mert nincs munka, nem keres . . . Azután, bár nem látom a köd miatt, de akár látatlanul is ráismerek. Ott rohan a léha fráter valami csinos varróleány után, gyönyört hajhász . . . Látni vélem az után a pálinkamérések züllött alakjait, a kik a gyilkoló alkohollal igyekekeznek testük melegét fentartani és a lebuja hamis kártyá-sait . . .

Milyen jó is ez a mindent elborító szürke köd, hogy nem látom tőle azt, a minek látása mindenekfelett elszomorít, az emberi lény förtelmes gyarlóságainak ezer nyilvánulását, a mit közönségesen utcai életnek nevezünk.

Permetezi, kszítal az őszi eső, elmegyek az ablaktól s asztalomhoz ülök, hogy ne halljam zavaros akkordjait, a piszkos vásári zajnak s magam elé teszem arcképedet. Az után nézem, nézem ezt a képet s lassanként eloszlik agya ról minden súlyos gond, lelke-mről is elszáll a sötét boru, nem hallom az utcai lármát, csak téged látlak egyedül, a te vonásaidat, a te végtelenül szép vonásaidat, azokat a szemeket, a melyekből a menyorszag boldogsága ragyog felém . . .

És szívemben virágzó kikelet gyöngyvirágos május hava pompázik. Veled vagyok egyedül s elfelejtek mindent a mi körülöttem történik, azok a sötét képek eltűnnek, a te fényed elhomályosít mindent, ragyogása elvakítja szememet.

És csöndes áhitattal és imádatlall tekintek reád.

Ugy érzem, hogy kívül vagyok a világon. Magasabbrá emelkedtem az emberi gyarlóságok felett: hozzád emelkedtem, óh hadd lehessen veled . . .

A mikor veled vagyok, akkor nincs más gondolatom mint Te, akkor elfelejtem, hogy végigjártam a szenvedések kálváriáját s hogy előttem még az ut nehezebb fele; akkor elfelejtem, hogy a sorscsapások sulya alatt meggörnyedt vállaim már gyengék, hogy beteg vagyok . . . akkor csak Téged látlak, csak a Te szemeid ragyogó tükrében gyönyörködöm, akkor csak az jut eszembe, hogy ifju vagyok még, hogy ereimben mint tüzes látva kering a fiatalság nehezen csillapítható vére és elfelejtem, hogy az emberek gonoszak, hogy legjobb barátaimban csalatkozom, szeretetemet hálátlansággal és könyeimet gunymosolylyal fogadták, hogy mindaz a mit az emberiség tisztel és bálványoz, csak üres képzelődés, a kiket ünnepel és maga fölé emel csak gyarló halandók, mint mindnyájan és csak azt látom hogy szép az élet minden ragyog a boldog-

A Vajay-párt egyik jeles főkortesé nyugodtan végighallgatta a bejelentést aztán előkelő hidegvérrel mondta:

— Mit akarnak tőlem? Ha bajuk van, miért nem mennek Brázayhoz? Az a maguk képviselője!

A derék helyettes bíró egy darabig a meglepetéstől szótlánul bámult a Vajay korifeusra, de végül mégis megkockáztatta a kérdést:

— És ha Vajay lett volna a képviselőnk, nem történt volna ilyen bajunk?

A főkortes ekkor jelentősegteljesen húzta ki magát s az ige megdönthetetlen határozottságával jelentette ki:

— *Nem. Ez azonban még kisebb baj. Éri magukat még ennél nagyobb szerencsétlenség is s ez mind Isten büntetése, mert elbukatták az Ur felkent szolgáját!*

Nos hát, ez emberi felfogás szerint nem egyéb neveléses szószátyárkodásnál, a nép bizonyos rétegeiben azonban mégis hullámokat ver s így Patacs, mint Német-Ürögh község lakossága között nagy a nyugtalanság.

Jó lenne, ha a kedélyek csillapítása végett mihamarabb intézkednék az egyházmegyei hatóság, hogy vége szakadjon a Vajay-párt céltalan dühöngésének.

Napirend 1901. október 19-én.

Naptár: szombat, okt. 19. — Róm. kath.: Péter. — Prot.: Péter. — Görög-kel. (okt. 6.) Tamás. — Zsidó: Marche:ván 6. — Nap két 6 óra 10 perckor; nyugszik 4 óra 46 perckor. — Hold két délben 11 perckor; nyugszik 9 óra 53 perckor este.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, nyugaton és délen sok helyütt csapadék várható.

Központi választmány ülése a vármegyeházán d. e. 9 órakor.

A városi gazdasági választmány ülése d. u. 3 órakor.

A Kath. Kör táncestélye saját helyiségében este 9 órakor.

Színház: »Sasok«, bohózat; itt először.

— **(Városi közgyűlés.)** Pécs sz. város törvényhatósági bizottsága f. évi október 21-én (hétfőn) d. e. 9 órakor tartja rendes közgyűlését a következő tárgysorozattal: 1) A m. kir. miniszterelnök leirata, melyben a város hódolatáért *Ó császári és apostoli király felségének* legmagasabb megalégedését és köszönetét kifejezi. 2) Belügyminiszteri leirat a *visműkibővitése* iránt legutóbb hozott közgyűlési határozatnak jóváhagyása tárgyában. 3) *Polgármesteri jelentés.* 4) A házi pénztár, a

ságtól, lényemtől árad a boldogság s eláraszt mindent, mindent akkor ha téged látlak, ha veled vagyok. Akkor az egész világot szeretném magamhoz ölelni, mert az egész világot benned látom és ennek a szeretkezésnek az extázisában elpusztulni eltűnni...

Oh mily kábító gondolat!

Ha költő volnék dalt zengenék rólad, ha festő volnék, ecsettel örökíteném meg arcod szépségét, ha szobrász volnék márványba vésném másodat s ha hatalmas gazdag volnék, kiragadnálak ebből a világból egy másikba, egy szebbe, a hol csak te volnál az urnó, a parancsoló s én vágyaidat teljesítő őrződ, parancsodat hiven teljesítő társad.

De a legszebb költemény is kontár munka volna, mert hiszen Te magad vagy a leggyönyörűbb költemény maga az isteni poézis. Michael Angeló festményeinek színe nem elég szép nekem ahhoz, hogy a Te arcod rózsáit visszatükröztesse s a legszebb antique szobrok nem elég szépek ahhoz, hogy a te bájjaidat hiven ábrázolják.

A legzebb költemény rímei sem csengenek úgy, mint a te ezüst hangod s nincs a világnak az a festője, a ki arcod színét vászonra vesse.

Az örökszépesség minden pompája egyesült lényedben.

* * *

Utaink messze visznek egymástól, a te

vizvezeték, a nyugdíjalap továbbá város fenntartósága és kezelése alatt álló egyéb alapítványok 1902. évre egybeállított *költségelőirányzata* és ennek kapcsán: a) *Özv. Majorossy Jánosné* kérelme eddigi kegydíjának megszüntetése iránt. b) *Özv. Rehá* Rezsóné hasontárgyu kérelme. c) *Held Antal* hasontárgyu kérelme. d) *Özv. Zettl Józsefné* kérvénye nyugdíj és kegydíj megszüntetése iránt. e) *Drasenovich Jenő* rendőrfogalmazó kérelme fizetésének felemelése iránt. f) *Páhok István* és *Baum Lajos* lovasított mezei örök hasontárgyu kérelme. g) Tanácsi előterjesztés az *Indóház* kibővítésére megszavazott 84000 frt, kifizetése tárgyában. h) Tanácsi előterjesztés az utalap 1899—1900. évi *zárszámadásának* felülvizsgálata tárgyában. i) Tanácsi javaslat a *pécsi nemzeti színháznak* a következő 3 évre használatba kiadása iránt. j) Tanácsi előterjesztés az iránt, hogy *Oberhammer Antal*, tb. főkapitány részére azon időre, mely alatt a gazd. tanácsos teendőit teljesíti, a rendőrkapitányi és tanácsosi fizetés közötti különbözet pótlékképpen megszavaztassék. — 9. *Zida rics* András, mérnöki hivatali szolga kérelme háromhavi szabadságidő engedélyezése iránt.

— **(Uj regényünk.)** Mai számunkban új regény közlését kezdjük meg. Az új regényünk *»Égő szerelem«* s németből *Nagy József* dolgozta át lapunk részére, kinek már sok sikerült tárcáját olvashatta közönségünk lapunk tárcarovatában. Az új regényt is könyvalakban közöljük.

— **(Névmagyarosítás.)** *Weiss Antal*, pécsi illetőségű, ugyanitt lakos vezetéknévének *»Dobszai«* ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Tűz a püspöki palota udvarán.)** Az éjjel félkét óra tájban a püspöki palota udvarának hátsó részén álló épület — eddig még ismeretlen okból — kigyulladt és nagy lánggal égett. A tűzhöz nyomban kivonult a tűzoltóság *Oberhammer Antal* főparancsnok vezetése alatt; megjelent *Vassary Gyula* főkapitány és *Rauch János* főmérnök is s buzgón rendelkeztek a tűz lokalizálása körül. A tűz átcsapott a püspöki könyvtárhoz vezető épületre is, de szerencsére lokalizálták. A leégett istálló mintegy 20 öl hosszú volt s padlásán vagy 400 métermázsa széna

pályád fényes ragyogó, dicsőségteljes. mámorító, az enyém szürke egyhangu. A Te nevedet százezren ismerik kiáltják, az enyém a névtelenség ködében vész el, a Te munkád ezeket gyönyörködtet, ezeket ragad magával a tiszta művészet fenséges magaslataira, az enyém észrevétlen marad vagy nagyon jelentéktelen határu. Téged sok ezer tenyér tapssal, sok ezer torok üdviválgással köszönt, virágos kertté alakítják a hol vagy, engem, ha meglátnak, ha kiemelkedem az ismeretlenség homályából, megköveznek s elhallgattatni igyekeznek. Tied az ezrek dicsőítése, enyém a lángoló gyűlöletnél is rosszabb veszedelmesebb érzés: a közöny.

És mégis találkoztunk!

Az üstökös ragyogó égi pályáján fénytelen testbe ütközik néha s magával ragadja. Miért kellett ennek így lennie?!

Miért ha látlak, szólni nem tudok? Miért nem tudom neked megmondani a mit érzek? Vágyam, hogy veled egyedül maradhaszak s ha elérem, szó nem jön ajkamra, hang nem hagyja el torkom, csak zavartan hebeg valamit. Szeretném neki megmondani, hogy szeretlek, nem! hogy egy mosolyodért a kárhózatba rohannék, szeretném megmondani, hogy a legizőbb szenvedély forró lángja égeti keblemet, hogy minden cselekvésre képtelen vagyok miattad, hogy látásod eszemet zavarta meg, hogy örültté tettél!...

elégett. A kár tehát így több ezer forintra tehető. A tűz reggelig eltartott s az épület még délben is füstölgött s munkát adott tűzoltóinknak.

— **(Fényes esküvő)** folyt le f. hó 16-án d. u. fél öt órakor a mohácsbelvárosi plébániatemplomban. E napon vezette oltárhoz menyasszonyát, *Jámbor Olga* Mária kisaszszonyt, *Brand Ede*, mohácsi áll. polg. iskolai igazgató. Utjok a városházig, a hol a polgári kötést *Szinkovich Károly* főszolgabíró végezte szép beszéd kíséretében, a templomig vaióságos diadalmenet volt. — Mire a násznép a templomhoz ért, az már zsufolva volt az érdeklődők — nagyrészt izraeliták — roppant seregétől s mintegy hullámszerű mozgás jelezte, hogy a násznép a templomba lépett, kik között ott láttuk: Német Lipót ügyvédet nejével, dr. Konc Adolf ügyvédet nejével — a keresztanyával, mint násznagyokat, *Salamon József* kir. tanácsos tantelügyelőt, *Kisfaludy Zsigmond* Frigyes főhercegi uradalmi tisztet, *Wolf Zsigmond*, izr. hitközségi elnököt, dr. *Löwy Jakab* járásorvost, *Szinkovich Károly* főszolgabíró, *Gaal László* anyakönyvvezetőt, stb. — Az esketést a gyönyörtően feldiszitett templomban *Keserics Ferenc* esperesplébános végezte, ki annak végeztével magas szárnyalású beszédet intézett az új házaspárhoz. Az intézeti igazgató iránti tiszteletének szép tanujelét adta a tantestület azzal, hogy teljes számban jelent meg az egyházi szertartáson, megjelenésükkel is emelni akarván az ünnepély fényét. Este nyolc órakor diszes vacsora várta a vendégeket, a melynek menüje a következő volt:

Tok tartármártással.

Ózgerinc hacheval.

Vegyes melegtészta.

Pulyka, récepecsenye vegyes salátával.

Torták. Fagylalt.

Gyümölcs.

Az estélyen felköszöntőket mondottak: *Keserics Ferenc*, esperesplébános az új házaspárra, a násznagyokra és azok nejeire, *Német Lipótné* és dr. *Konc Adolfnéra.*, előbbi nevenapja, az utóbbi házasságának aznap volt 17-ik évfordulója alkalmából üdvözlővén — üritette poharát. *Szinkovich Károly* az új házaspárra és örömszülőkre, *Mezey Lajos* polgári tanár a tantestület nevében az új házaspárra. A kedélyes hangulatban elköltött vacsorán jelen volt közönség csak a hajnali órákban osztott széjjel.

És nem tudok neked mit mondani, üres érdektelen dolgokról beszélünk és neked az a véleményed kell, hogy alakult legyen, hogy léha, unalmas emberrel van dolgod.

De minnek is mondanám meg, minnek is adnám tudodra, hogy szeretlek, hogy imádlak, mint egy istent, hogy életem már csak egy haldokló utolsó vonaglása nélkül el!

Addig ég csak bennem az ifjuság tüze, addig él a remény, a bizalom keblemben, míg el nem mondtam mind ezt neked, a míg nem kapom meg a választ ajkaidról, azt a választ, a mely a kétségbeesésig rövid, de a kétségbeesésig értelmes és lesújtó lesz, a mely csak egy szóból fog állani:

— Bolond!

És igazad lesz. Ezzel az egy szóval jellemezhető csak irántad táplált érzelmem. Az üstökös csak magával ragadja azt a kis homályos testet, de nem egyesül vele csak bűkörébe vonja és milliárd mértföldéken keresztül viszi magával, a míg valahol észrevétlenül elejti. Észrevétlenül. Nem hiányzik neki, távolléte fel sem tűnik. — Végtelen az ür közöttük.

És most kacagjatok barátaim, mert roppant neveléses ez a história!

W. F.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** Már három év óta gyötörte a betegség *Tullner Mihály* nagy-doroghi 53 éves asztalost, a ki e miatt annyira elkeseredett, hogy öngyilkossági szándékkal egytörött kaszadarabbal nyakát elvágta. A szerencsétlen öngyilkosjelöltet bevitték Szegzárdra a Ferenc-kórházba. Életben maradásához kevés a remény.

— **(A Pécsi Kath. Kör tancsestélye.)** Holnap (szombat) este újra megnyílnak a kath. kör lényes termei, áogy néhány órára magukba fogadják azt a kedves közönséget, mely őszinte jókedvvel, fesztelen vidámsággal annyi édes estét töltött már közöttük. Valljuk csak be, tán egy mulatságot sem jellemez annyira az a meghittség, tartózkodás nélküli, barátságos hangulat, mint épen a kath. kör estélyeket. Mintha mindnyájan egy nagy családnak volnának tagjai, csupa rokonok, a kik szívből örülnek, hogy másokat örülni látnak. Ha a magánéletben ritkán látják is egymást; ha a társadalmi élet némely körülményei el is különítik őket egymástól: a mikor a kör estélyeken találkoznak, mind egyformán kedves ismerős, mind egyformán régi jóbarát. És asztal köré gyűlnek és anekdotáznak az öregek és táncra perdül vig muzikaszó mellett a fiatalság. Ilyen lesz, bizonyára ilyen lesz a holnapi multság is; derült és őszinte, kedves és szép emlékü, mint a körnek eddigi multságai. Az estély előtt, 7 órákor közös vacsorára gyülekezik a rendezőség, melynek tagjai a körnek ifjúságából és a jogakadémia polgárságából kerültek ki.

— **(A pécsi atletikai klub házi versenye.)** A tegnapi számunkban jeleztük, — hogy a pécsi atletikai klub november harmadikán házas jellegű mezey versenyt rendez. E verseny feltételei a következők. Távoltság körülbelül 10 kilométer. Az utvonalat, mely papirszeletekkel lesz jelölve, a versenyzőknek csak a verseny előtti napon hozzák tudomására. A versenyben a győztes egy nagy ezüst érmét kap, a második kis ezüst érmét, a harmadik egy nagy bronz érmét és a negyedik kis bronz érmét. A versenyzők a verseny napján a Tornacsarnokban félhárom órákor találkoztak és onnan indulnak ki a starthoz. A verseny három órákor kezdődik. Jelentkezéseket *Notter Jenő* elnök fogad el, ki az érdeklődőknek és versenyzőknek a kívánt felvilágosításokat megadja.

— **(Öngyilkos levélhordó.)** *Szarvas István*, az üszöghi pusztai postahivatal levélhordója, a napokban az üszöghi állomásról hazajövet lakásának ajtaján belépett s néhány pillanat múlva forgópisztolyával agyonlőtte magát. Tetteének oka eddig ismeretlen. A hivatalos vizsgálat megejtése végett *Madarász Ákos* tb. szolgabíró és dr. *Trixler Rudolf* járásorvos a helyszínére utaztak.

— **(A jogászbanda)** néhány héttel ezelőtt már-már azon a ponton volt, hogy anyagiak híján feloszlik. Több lelkes hívének ajánlatára azonban az okt. 8-án tartott gyűlésén elhatározta, hogy gyűjtő ivatek bocsát ki. Felkéri ebben a zene és ifjúsági barátait, hogy pártfogásukkal gyámolítsák a jogászbandát. — Tegnap érkezett meg az első iv a »Pécsi Takarékpénztár«-ból; adakoztak: »P. Takarékpénztár 50 kor., K. F. kor., Erreth Kálmán 5, Horváth Antal 3, Fischer Fe-

renc 5, N. N. 2, Gebhardt Ferenc 5 kor., Krausze Ignác 5, Csarsch Jenő 2, Mayer Károly 2, Eibach Emil 5, Berec Károly 5, Horváth Mór 2, Bautter Gusztáv 10, dr. Czirer Elek 5, Domján Izidor 3, Zsolnay Imre 2 koronát. — Fogadják ez uton is a szives adakozók a »Jogász banda« hálás köszönetét.

— **(Építőipari tanfolyam.)** Az építőipari téli tanfolyamra a budapesti m. kir. állami felső építő ipariskolában (Budapest, VII. ker. Csömöri ut 84—86. sz.) a beiratások október 15 től 28-ig lesznek. Felvételi feltételek: 1. Legalább 15 éves életkor, 2. ép és egészséges testi szervezet, 3. írni-olvasni-számolni tudás, 4. a kőműves, kőfaragó vagy ácsipar terén legalább egy teljes építkezési időszakra terjedő gyakorlat. A jelentkezésnél szükséges iratok: 1. keresztlevel vagy születési bizonyítvány, 2. a végzett iskolai osztályokról szóló bizonyítványok, 3. gyakorlati bizonyítvány (iparhatóság által hitelesítve) 4. a másodszori himnőoltásról szóló bizonyítvány. Díjak: 1. Beiratás 4 kor. 2. Tandij 20 kor. 3. szertári biztosíték 4 korona. A második, harmadik és negyedik évfolyamra jelentkező tanulók a bizonyítványok és díjak beküldése mellett levélben is iratkozhatnak.

— **(Meg akart halni.)** *Havas Rozi* cselédlány elhatározta magában, hogy ő meghal és pedig ezért, mert a szeretője más leányhoz pártolt át, egy másiknak kezdett udvarolni, pedig neki már meg is ígérte, hogy elveszi. Csak a jövő tavaszig kell várni, akkor meglesz a lakzi. Hanem a legény mást gondolt. A mint a leány meghallotta, hogy az ő Pistája hűtlen lett hozzá, elhatározta magában, ő ezt a nagy szégyent nem éli túl, ő megöli magát. Hát szépen nagy gondolkodás után gyufát olvasztott fel, hogy azt majd megiszsa. Bolond fővel meg is tette, de nyomban segítségért kiáltott s az ital jóformán le sem csuszott még, a mikor már segítségére siettek. Tejet itattak vele, s mindjárt orvosért is szaladtak, ki csakhamar megjelent és a leánynak ellenmérget adott be. Így a Rozi, a ki minden áron meg akart halni, nem halt meg, hanem tovább él s talán a kedvese ezen a nagy szerelmen megindul s visszazártol hozzá.

— **(Vizállások.)** A m. kir. földművelésügyi miniszterium vizrajzi osztályának jelentései szerint a folyamok vizállása néhány nap óta stagnál, a közeli napokban azonban jelentéktelenebb emelkedés várható, melyet a felvidékről jelzett csapadékok okoznak.

— **(Kutya ostromállapot.)** A dunaföldvári állatorvos megállapította, hogy az ottani kutyák között rendkívül el van terjedve a veszettség. Erre a hatóság negyvennapos zárlatot rendelt el, a mit kiterjesztett a szomszédos *Bölcske* községre is. E rendelethez a községi bíró hozzátette, hogy agyonlövöti a kóbor kutyákat. A községi örök azonban, akikre a kutyák agyonlövését rábízták, tudnak ugyan löni, de célzásához éppen nem értenek. Így történt meg aztán tegnapelőtt, hogy az egyik községi ör veszett kutya helyett egy 3—4 éves leánykát lőtt le. Mikor az őrt kihallgatták, annyit felelt:

— Ugy kell neki, minek volt az utban! Ez előtt az érvelés előtt a előljáróság is meghajolt és nem firtatta tovább a dolgot.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: okt. hó 18 án reggel 6 órákor a tettyei vize tartóban 1000, az ellentartóban 325 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 765 köbméternek találtatott.

— **(Megtámadott színész.)** A napokban nádudvari *Tunyhy Endre* vándorszínész Decsre vetődött, a hol a kocsmában barátságot kötött *Sörfőző József* és *Deák János* decsi lakosokkal, a kikkel együtt borozgattak. A társaságból egyszerre csak eltűnt a vándorszínész, a kit azután *Sörfőző* és *Deák* az utcán kinyomoztak és úgy elverték hogy kórházba kellett szállítani. *Sörfőző* és *Deák* ellen feljelentést tett a megtámadott színész.

— **(Marólugot ivott.)** Többrendbeli csalást követett el Szegzárdon *Wallenstein Imre*, a ki aztán, hogy méltó büntetését kikerülje, marólugot ivott. Beszállították a szegzárdi Ferenc-kórházba.

— **(Halálozás.)** *Deáky Sándorné* szül. *Madarász Mária* tegnap hajnali két órákor életének 46-ik évében meghalt. — Temetése holnap, folyó hó 19 én délelőtt 10 órákor lesz a városi kórházból a pécsi budaikülvárosi temetőben. — A gyászmisét folyó hó 21-én reggeli 9 órákor tartják az elhunyt lelki üdvéért az Ágostontéri templomban.

— **(Éhen akart halni.)** *Keserits Éva* már hatvan esztendő, törődött testű asszony, ki már szinte érzi, hogy mint mondani szokás, nem nagyon soká bírja már. Most aztán az utóbbi időben a szerencsétlen asszonyon még az elmebetegség tünetei is mutatkoztak, melyek néhány nap óta nagyobb mérvet öltöttek. Az öregasszony — ugyanis — kereken kijelentette, hogy nem eszik, mert álmában jelenést látott s ez meghagyta neki, hogy haláláig ne egyék különben nem üdvözl. A dologról az asszony hozzátartozói értesítettek a hatóságot, mely orvosi gyógykezelés alá vettette *Keserits Évát*, kinek kórházba szállításáról is gondoskodtak.

— **(Obsit.)** *Kunffy Lajos*, pécsi 19-ik honvédgyalozredbeli tartalékos hadnagy; dr. *Blau Adolf*, pécsi 19-ik honvédgyalozredbeli és dr. *Ungár Géza*, pécsi 8-ik honvédhuszáredbeli tartalékos segédorvosok; végül *Ranschburg Gusztáv*, nagykanizsai 20-ik honvédgyalozredbeli tartalékos hadnagy és *Kausser Dezső*, a székesfehérvári V-ik honvédkerületi parancsnokság nyilvántartásában álló szolgálaton kívüli viszonybeli hadnagy a honvédség kötelékéből saját kérelmükre elbocsájtattak.

— **(Tolvajok a faluban.)** Szilvás községben a napokban tolvajok jártak. Három gazda is jelentkezett a községi előljárásnál, azzal a panaszszal, hogy őket meglópták. Az egyikől egy vadonutuj kantárt, a másiktól két lópokrócot a harmadiktól pedig egy réztüstöt loptak el az ismeretlen tettesek, kik után megindították a nyomozást.

— **(Talált tárgyak.)** Az 1900. évben talált tárgyak közül alábbiakban a mai napig fel nem vétettek és a rendőrkapitányság által talált tárgyként kezeltetnek a következők: bőr kézi táská, 1 ezüst karkötő, 1 arany karkötő 5 kövel, 1 fekete gallér, 1 kulcs, cylinderóra tokkal, mellőv ezüst kapocscsal,

makönyv, 50381 sz. zálogjegy, pénztárca és 56 fillér, oralánc lógóval, 6 drb. kulcs, ezüst óra, 29.314 sz. zálogjegy. Továbbá rajzeszköz, 2 drb. kulcs, 1 kapukulcs, 58074. sz. zálogjegy, 1 drb. kulcs, 1 ezüst gyűrű, 3 drb. kulcs, 53594 sz. zálogjegy, pénztárca és 36 fil., ezüst karcsat 4 zsuzsuval, 4 drb. kulcs, 1 női gallér, női ezüst óra, forgó pisztoly, medaillon ényképpel, karcsat, 88701. sz. zálogjegy, 1 drb. vászon, 92.104., 92.105. és 92.106. sz. sorsjegyek, 1 tárca 24 fil. 1 kulcs, 1 zsebkés, 1 nadrág 1 mellény, 1 katona, oralánc, 1 karcsat, 1 zsebkendő és 87 fil., 1 fekete ernyő, 5 drb. sorsjegy, 1 nickel óra, 1 aranyozott karperec és 1 erszény zálogjegygyel.

— **(Kedélyes szigorló.)** A professzor kérdi a szigorlót:

— Mi a közjog, mi a magánjog, mi az észjog?

— Közjog, ha mindenki cuhol, akkor a cukasszához mindenki hozzájárulhat. Ámde ha az első ferblire megy, két hatossal besszerelhet, ez már magánjog. Hanem ha valakinek a markában rongyos tizenhét van és mégis el tudja ijeszteni az ellenfelét harminccal, ez kérem már észjog.

— **(A város gazdasági választmánya)** holnap délután 3 órakor ülést tart a városháza közgyűlési termében.

— **(Régi baj.)** Bizony nagy és régi baj, ha az embernek nincsen pénze. Pedig pénz mindig kell, abból sohasincs elég. Még ha az ember számíthat, hogy innen is kap

meg onnan is, akkor jó, de ha sehonnan sincs kilátás, akkor nagy baj, különösen ha égető szükség van pénzre. — Ilyen helyzetbe került *Máthé* János gyári munkás, a kinek a most beállott hűvösebb időjárás alkalmával melegebb ruházatra lett volna szüksége, igen ám, lett volna, de a mikor nem volt pénze. Ugy pedig, abban a vékony, nyári mosó ruhában, fázott már, tehát egy nagy dologra szánta el magát. Hallotta az asszony népségtől, hogy szomszédja egy kis pénzt örökölt, tehát úgy vélekedett, ha annak van, neki is lehet. A beszédből megértette, hogy az ember a szekrénybe a ruha alá rejtette a pénzt. Tegnapelőtt este a mikor a szomszéd nem volt otthon, beférközött annak a lakásába, úgy hogy semmi baj sem esett. A pénzből elvett két darab tizest és aztán boldogan, nyugodtan ment vissza a szobájába. Tegnap mindjárt meg is vásárolta a ruhát, hanem addigra a hiányt a meglopott gazda észrevette és jelentést tett a rendőrségen. A gyanu *Máthéra* esett, a ki be is vallotta bűnét. Szegény most majd hűvösre kerül; pedig künn már fázott.

— **(A ki vénségére kerül börtönbe.)** *Hamvas* István, garéi lakos, volt juhász, már megette kenyere javát és meg is öszült már becsületben anélkül, hogy valaha baja lett volna a törvénnyel, pedig hát ez falusi embernéi nagy szó. Most aztán vénségére keveredett az öreg olyan bajba, melynek révén alighanem a törvény sorompói elé kerül. Akként történt a dolog, hogy *Hamvas* István a napokban a maga kicsi szőlőjében szü-

retet tartott, miközben aztán olyan duhaj kedve támadt, hogy a fiatal legények közé elegyedett s mikor ezek közül az egyik ingerkedni kezdett az öreggel, *Hamvas* Istvánban feltámadt az ősi juhász-virtus s botjával úgy verte fejbe az ingerkedőt, hogy azt menten elborította a vér. Az öreg juhászt feljelentették a bíróságnál.

— **(A régi jó időkből.)** Az egyik szomszédos községből olyan hirt közölnek velünk, mely ama régi jó időkre emlékeztet, mikor a futó betyárt, vagy jobban mondva a »falu rosszát« deresre huzzák s ott gyakorolták rajta mogyorófa pálcával a földi igazságszolgáltatást. Hir szerint a napokban egy csavargót vittek be a községhezára »hivatalos ellátás« végett, mely kötelezettségnek aztán oly alaposan talált a bíró megfelelni, hogy tiz botot veretett rá s ezzel, no meg egy csomó jó tanácssal, utnak eresztette. Hogy lesz-e ennek a bírói »sommás eljárásnak« valami folytatása, arról nem szól a krónika.

— **(A Margitta szigeti ármentesítő társulat),** mint értesülünk, a jövő hét első napjaiban ülést tart, melynek tárgyát még az ősz folyamán eszközözendő part-erősítési munkálatok megbeszélése fogja képezni.

— **(Villamvilágításhoz)** a legszebb függő csillárok, állólámpák teljesen felszerelve igen olcsó árért és igen nagy választékban; továbbá kitűnő minőségű körte alakú izzólámpák drbjá 60 fillérért *Schönwald* Imre villanyvilágítási osztályában.) Király-főutca, a hattyu épületben kaphatók.

kerítés fala zárva el a külvilágtól. Most ennek csak egyes palánkjai állanak fenn, miken keresztül kasul sűrűn tekerődött az iglice túske kihullajtva az árok iszapjába apró, piros, mérges bogyóit. Az árok, mely a kerítésen kívül huzódik, valamikor mélyre volt tisztogatva s arra szolgált, hogy a közel fekvő tenger kiöntéseit magába foglalja, s megmentse ezáltal a termő földeket a falu lakóinak.

A nagy kőhalmazt, mely a bózót közepén hever, sűrűen fák, melyeknek korára nem emlékszik senki, — veszik körül, valamikor gyümölcsöt hoztak, de most nagy részük szárazon, kitördelve korhad, a többien meg ezrével élőködnek a hernyók, míg kivesznek egyenként az utolsóig. Mint elébb mondám, az egész udvart elfogja az a vérpiros virág, melyet a fin vidéki kertekben mindenütt mint kedvelt virágot láthatni, csak hogy nem ily nagy mennyiségben, mint ez omladék körül tenyészet.

E leégett ház és ez izléstelen virágról, vagy inkább ezek regeszerű történetéről fogok én beszélni; nem hallgathatom el, — bár igyekeztem, de a sok év letűnte után is folyton foglalkoztat és hogy könnyitsek vele magamon, megosztom azt az olvasóval.

I.

Én még egész életemben nem láttam soha oly sok piros virágot egy rakáson, mint azon az égető nyári délutánon, amidőn atyámmal együtt *Marsfinnen* átmentünk a káptalani rétekre, hogy megnézzük a szénatermést.

ÉGŐ SZERELEM.

— REGÉNY. —

NÉMETBŐL ÁTDOLGOZTA:

NAGY JÓZSEF.

PÉCS, 1901.

A 'PÉCSI FIGYELŐ' KIADÁSA.

Idegenek Pécsett.

— Október 16-én. —

Arany-hajó-szálló. Behák József, utazó, Bécs. — Skutecky E., utazó, Bécs. — Jankovics Péter, utazó, Bécs. — Kohn Sándor, utazó, Bpest. — Herman Ottó, író, Bpest.

Vadember-szálló. Steiner Emil, utazó, Brünn. — Silbermandl Sándor, kereskedő, Barcs. — Sziv István, ügyvéd, Bpest.

Mátyás király-szálló. Krencser Samu, borügynök, Kalaszava. — Falvi Ignác és fia, Bpest. — Horváth Péter, vendéglős, Letévy.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1901. okt. 18. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 760.5 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 17.2 °C.

> maximuma: 19.1 °C.

> minimuma: 13.1 °C. } tegnap.

Párányomás: 11.8 mm.

Relatív nedvesség: 81. %.

Felhőzet: 7° Cum. SE.

Szélirány s erő: E. 3. —

Csapadék 24 órai: — 2.1 mm. ○

Harmatp. = 10.8 °C.

Vált. felh., enyhe rövid csap. hajlam.

Dr. Cser.

Művészet, irodalom.

A Sasok.

(Rákosi Viktor és Guthi Soma 3 felvonásos bohózata.)

Szombaton kerül színre premierként Rákosi Viktor és Guthi Soma társszerzők legújabb vigjátéka: a Sasok. Bemutatója október negyedikén volt a budapesti Nemzeti Színházban, a mely alkalommal a sok kritikus különbözően nyilatkozott a darab felől. Az

egyik dicsérte, a másik lerántotta. Ez már csak így van. Az egyiknek ez a darab tetszik, a másiknak amaz. Voltak, kik megtámadták magának a darabnak morálját. Mások meg nem találtak sok kivetni valót rajta. Azonban a közönség tudja legjobban megítélni, milyen a darab és szombaton része lehet a pécsi publikumnak ebben.

Az új darab meséje a következő:

Forray Gábor műépítész a bolondulásig féltékeny feleségére, Lenkére. Ha az asszony távozik hazulról, minden léptét detektívvel figyelteti és saját segédjét, Bukics Juliánt, a ki a műegyetem legbutább és legbecsületesebb technikus volt, megbizta, hogy vigyázzon az asszonyra. Ha Forray nincs otthon felesége mellett, minduntalan telefonoz segédjének, hogy egyedül van-e a felesége. Szegény Bukics, a kire a féltékeny férj az asszonyt bizta, maga is beleszeret az asszonyba és a legbutább technikusból a világ legszerelmesebb technikus lesz. A detektív szintén buta; helytelen nyomra vezet a férjet. Hírül hozza, hogy az asszony levelet írt a Bársony-utca 24. számú házba és onnan kapott is levelet. Maga a levélváltás egész ártatlan dolog, mert az úrnő és varrónője között folyt. Amde a férj megtudja, hogy abban a házban egy Sas Ferenc nevű athléta lakik, a kiről egész biztonsággal felteszi, hogy ne legyen csábítója. Maga Bukics is biztos benne és az első felvonás végén mindketten rátámadnak az asszonyra, hogy mindent tudnak, hűtlen asszony és őket megcsalja.

A második felvonásban a szerzők Sasék lakására visznek bennünket. Bemutatja ott Sas Ferencet, az athlétát és két öcsését, Viktort és Barnabást. E három ifju, elszegényedett gentry fiuk, a kik zsurokra járnak, a társaságban reprezentálnak, de otthon az egyik főz (hetenként négyszer gulyást), a má-

sik takarít, a harmadik fehérműt vasal, s ez csak mindazért van, hogy a társadalomban pozíciójukat megtarthassák, hogy adóságokat ne csináljanak és még a régibb megmaradt kis birtokukból törleszszék. Forray beront hozzájuk és követeli Ferencetől, mondjon le a feleségéről. Hiába védekezik, sőt esküdjük becsületszávára, hogy sohasem látta az építész feleségét, ez nem nyugszik meg addig, míg Sas ur nem ír egy goromba levelet állítólagos szeretőjének, melyben lemond soha nem élvezett szerelméről és inti hitvesi kötelességeinek leghűbb teljesítésére. Az asszony megkapja a levelet, természetesen felháborodva olvassa és elmegy megsértőjének garzon lakására. Felvilágosítást kér tőle mit jelentsen az a levél. Sas Ferenc elmondja minő körülmények között származott az a levél, a mit maga Forray mondott tollba. Bukics a szemtelen leselkedő, besugja a férjnek, hogy az asszony Sas Ferenc lakásán van, mire ez ismét visszajön, de addigra az asszonyt elbujtatják. Közben egy színésznőt is elbujtatnak a másik szobában és a férj követelésére ez jön elő. Bukicsot erre kidobják és a férj féltékenységből kigyógyul. Ezzel végződik a második felvonás.

A harmadik felvonásban Forrayné nagyon gyöngéd férje iránt. Becézi, öleli s még a nyakkendőjét is megkötöti. Ez ugy történik, hogy Forrayné és Ferenc egymásba szerettek. Bukics a mindenütt okvetetlenkedő hiába áll résen, hasztalan fogja el Sas Ferenc légyottra hívó levelét és lesi meg a szerelmesek ölelkezését, a férj már nem hisz neki, sőt Bukicsot kidobja és Sas Ferencet szívesen látja házában. Forrayt nem lehet bizalmában megingatni, rendületlenül hisz feleségében. A mikor Bukicsot kidobják, a legördülő függöny három embert takar el: Forrayt, Forrayné és Sas Ferencet.

A kis Mars falu fehér házai közül ha kiér az ember a keskeny réten sárga szalagként áthuzódó gyalogútra, egy valamikor házhoz hasonló romhalmazt fog észrevenni, melynek külseje mutatja, hogy régen nem lakhatja senki.

A romokból, ki ki magaslik egy egy oldal fal, melyeken nyoma sincs a tetőzetnek; a korom, mit a falakon végig mosott a sok évi esőzés, mutatja, hogy valamikor leégett.

Ablak és ajtóknak nyoma sincs már, itt ott beszakadozott gyengén épült része; előtte nagyot nőt a kőrő, bogács, utnak nyoma sincs sehol.

Az egész udvart, amit annak lehet képzelni, ellepi nyáron az a vérpiros virág, mit a mi vidékünkön „égő szerelemnek“ keresztelt a népnelv. Ez borítja, mint tüztenger, be a háztájékat, míg a merészebb gyerekek neki nem esnek és fa kardjukkal le „csatázzák“ őket.

Azért mondom, hogy a merészebb gyerekek, mert a romokhoz nem igen mer közeledni senki. Valami féltelmetes rettegéssel szólnak felőle a falu ifjabb nemzedékei, kik csak homályosan emlékeznek a szomorú elpusztult hely, gyászos történeteire s kik, ha arra visz utjuk, félve suhannak el mellette, mintha kísérteteknek volna az tanyája. A romhalmazt valamikor egy bosszu,

○ **Lecouvreur Adrienne.** Tegnap megtörtént a drámai szende igazi bemutatkozása. **Miklóssy Ilona** oly szerepben lépett a pécsi közönség elé, a melyben a drámai színész nő bemutathatja kvalitásait. Vasárnap a Cigányban lépett föl, azonban azt nem vehettük bemutatónak, mert Rózsi csak mellékalakja a darabnak, s így nem esik reá oly nagy szerep. Hanem a tegnapi é volt a darab főhősnője. Ő körülr fordult a történet, ő szenvedett előtünk s őt érte az ármány szerelméért. Csak egy szerény színész nő volt, a kit szerelmesének pusztán tekintete képes volt oly ihlettségre ragadni, hogy páratlan sikereket aratott. Ez persze csak a színpad mögött történt. Ott magával ragadta a közönséget Lecouvreur Adrienne a francia színházban, akkor aratta a legnagyobb sikereket, a mikor ugyszólván legjobban szenvedett, a mikor aggódott az ő hadnagyáért, a ki csatában küzdött. Am az, a kit ő csak hadnagynak képzelt, maga a Szász Maurice gróf volt és ép ez okozta végzetét. Ezt a sokat szenvedett művésznőt mutatta be nekünk **Miklóssy Ilona.** Láttuk szenvedni, miként gyötörte a féltékenység, a mikor megtudta, hogy Maurice más is szereti kivüle. Es ezt a szenvedő színésznőt remekül adta. — Igazi drámai erővel, elragadó hévvel játszotta meg e nehéz szerepét. Legnagyobb volt a negyedik fölvonásban. Ott egyszóval kifogástalanul játszott. Ott egyszerre igen nagyra emelkedett. Általános volt a hatás azon fölvonás végén, a mikor Bouillon hercegné szemébe vágja bűnét, hogy elcsábította tőle szerelmét. Valóságos tapsvihár hangzott föl és ötször hívták a függöny elé. Az ötödik fölvonásbeli alakítása is pompás volt. A mérgezés hatását kiválóan tüntette föl. — Bouillon hercegné szerepében **Veszpréminé** játszott. Szép, elegáns megjelenésű hercegné volt, telve göggel. **Thury Elemér** mint Szász Maurice gróf igen szépen játszott. Jól alakította a nagyon is kellemetlen helyzetbe jutott gróft. Mert hiszen politikai cselszövény miatt ragaszkodnia kellett a hercegnéhez, de szerelme a színésznőhöz vonzotta. Michonnet szerepében **Vágó Béla** szaporította ismét diadalait. Oly tökéletesen adta azt az öreg segédszínészt, hogy annál jobban, azt hisszük, nem is játszhatja meg senkisem. Tökéletes volt abban a hü lovagban, a ki jól palástolt szerelemmel imádta Adriennet s a kivel együtt szenvedett. Jó alakítás volt **Kardos Andor** abbéja is. Úgyesen adta a mindenbe belekontárkodó francia papot. **Molnár** mint Bouillon herceg szintén iparkodott jó alakítást nyújtani. Csak a gesztusai nem sikerültek. Nem tudja jól alkalmazni kezeit. Még sokat kell tanulnia, míg azokról a folytonosan egyöntetű gesztusairól leszokik és változatot visz be. Reméljük, még nálunk megtörténik ez. A mi magát az előadást összhangzatban illeti, mondhatjuk, jó volt. Napról napra jobb előadásokat látni. A szereplők lassan összeszoknak. Csak a közönség szoknék hozzá, hogy az előadásokat jobban látogatná.

o. p.

○ **Hogyan élt a nép a régi időben.** A reformáció után Európaszerte nagyban átalakult a nép élete. A nép egészben jobb élethez jutott, a javak mintha arányosabban oszlattak volna meg, emelkedett a jólét. Az igaz, hogy Anglia most egy év alatt többet költött borra, mint eddig négy esztendőben. Ágból font kunyhók helyébe kőházak kerültek, divatba jött a kémény, addig a füst csak az eresz alatt bujt ki, a vánkások közhasználatba jutnak, szőnyeg fedi a padlót, a régi sötétség és elzárkózottság helyébe világos szobák lépnek, terjed az üveg használata, a mi olasz betolyásra mutat, bizalmasabb lesz az élet a zászlós ur a vár nagyterméből belsőbb szobáiba vonul, nem lovon, gyalog jár, elhagyják a kardot és pajzst, könnyű ruhát és tört viselnek, vasruha helyett pompás öltözetet viselnek.

Ennek kornak a leírását találni a Nagy Képes Világtörténet 138 füzetében.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marcali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal e kötet írója is. Egy-egy kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Int. Rt, Budapest, VIII, Üllői ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ JÖVŐ HETI MŰSORA.

Vasárnap, okt. 20 án: délután *Nebántsvirág*;
este *Tolonc.*

Hétfő, okt. 21-én: *Fedora.*

Kedd, okt. 22-én: *Sasok.*

Szerda, okt. 23-án: *Szultán.*

Csütörtök, okt. 24-én: *Bolond.*

Péntek, okt. 25-én: *Daniseffek.*

Szombat, okt. 26-án: *Zsidónő.*

Folyó szám 22. Idénybérlet 22. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szombaton, október 19-én:

A sasok.

Vigjáték 3 felvonásban. Irták: Guthi Soma és Rákosi Viktor.

Személyek:

Forray Gábor műépítész	Szilágyi A.
Lenke, a neje	T. Csige Böske
Sas Ferenc	Thury Elemér
Sas Viktor	Pesti K.
Sas Barnabás	Vágó Béla
Bukics Julián, rajzoló	Nádasy József
Lóla, színészkolai növendék	Csige Ilonka
Tüskés	Fekete L.
Lányi	Molnár Gyula

Holnap, vasárnap, október 20-án:

Délután 3 órakor fél helyárrakkal:

Nebántsvirág.

Hervé operettje.

Este fél 8 órakor rendes helyárrakkal:

Tolonc.

Tóth Ede népszínműve.

Törvénykezés.

§ Országos ügyvédgyűlés. Magyarország ügyvédei kongresszusra gyűlnek össze a jövő hónap 24—26-án, hogy több országos érdekű igazságszolgáltatást illető kérdésekről tanácskozzanak. Szóba fog kerülni ezenkívül az is, hogy mi módon lehetne az ügyvédek tulságos elszaporodását megakadályozni. Az allandó választmány már előkészítette a kongresszus tárgyrendjét. A fölvetendő kérdések a következők:

1. Állásfoglalás a polg. perrendtartási szervezetnek az ügyvédi képviselőt érintő intézkedései tekintetében. Előadó: dr. **Végman Ferenc**, a szegedi ügyvédi kamara titkára.

2. Mily módon és eszközökkel tehető az igazságszolgáltatás a szegényebb sorsu nép részére hozzáférhetőbbé és olcsóbbá? Itt tárgyalandó az 1898. évi országos ügyvédjelölésről visszamaradt következő kérdés: a közigazgatási biráskodáshoz utalt jogügyek olcsó és gyors elintézése. Előadó: **Nagy Dezső**, a budapesti ügyvédi kamara titkára.

3. Állásfoglalás az ügyvédi kamara ügydijintézet létesítése tárgyában. Előadó: dr. **Ziskay Antal**, a győri ügyvédi kamara elnöke.

4. Az ügyvédség jelenlegi szervezete meghagyandó, avagy új alapra fektetendő-e? Előadó: **Pollák Illés**, a budapesti ügyvédi kamara ügyésze.

5. Miképp mérséklendő az ifjúságnak a tulzsufolt ügyvédi pályára tódulása? (ügyvédképzés.) Előadó: **Hlatky Endre**, a nagyváradi ügyvédi kamara elnöke.

§ Szörnyű bűn. Utálatos bűn elkövetésének vádja miatt került ma a törvényszék elé **Kiss József** székényi lakos, 17 évesasztalos tanuló. Azzal volt vádolva, hogy tavaly december hó végén, B. M. nyolc éves leánykán gyalázatot követett el. A vádat azonban nem tudták bebizonyítani és így a legényt fölmentették.

§ **Megszurkálta a feleségét.** **Pentaller** Adám, szalatnaki lakos, nagyon rossz viszonyban élt feleségével és e miatt el is váltak egymásról. Hosszabb ideig éltek így, bár a férj többször izent hozzá, hogy jöjjön vissza a házba, azonban az asszony semmit sem akart róla tudni. Még hire is ment a faluban, hogy kicsapongó életet folytat. A férj mégis hivta magához, mert szerette, de az asszony még hallani sem akart erről. **Pentaller** Adám e fölötti bujában 1901. évi szeptember 15-én az asszonyt megtámadta, mikor az ép a templomba akart menni és késével kilenc szurást ejtett rajta. E tettéért ma a törvényszék elé került a hol két havi fogházra ítélték. — Az ítélet jogerős.

Bűnügyi felelbiteli tárgyalás a pécsi kir. törvényszéknél.

1901. évi október hó 21-én.

6680. Dirventics Simon ellen zsarolás miatt.
6677. Kolompár Jui és társai ellen lopás miatt.
6175. Reiter Bernát ellen sikkasztás miatt.
7396. Lőrinc János ellen lopás miatt.

1901. évi október hó 23-án.

6676. Panchor István ellen lopás büntetetének kísérlete miatt.
6685. Küzdényi Szilárd és társa ellen párviadal miatt.
6683. Mayer Józsefné ellen emberölés miatt.
7224. Bodár Szegő Ferenc ellen súlyos testi sértés miatt.

1901. évi október hó 25-én.

6686. Farkas Jakab ellen természetelleni fajtalanság és könnyű testi sértés miatt.
6684. Muth János ellen súlyos testi sértés miatt.
6897. Jó János ellen lopás miatt.

1901. évi október hó 26-án.

5853. Kinder Borbála ellen könnyű testi sértés és Klinicsics Rudolfiné ellen becsületsértés miatt.
5855. Molnár Sándor ellen sikkasztás miatt.
5881. Szendrok Lajos ellen lopás miatt.
5883. Balázs Juli és Balázs Pál ellen súlyos testi sértés, Gadács Lajos és Vécse István ellen könnyű testi sértés miatt.
5885. Ceti Istvánné ellen becsület sértés miatt.
4536. Fux Ferenc ellen közcsend elleni kihágás miatt.

TÁVIRATOK.

— **Bercsényi a ravatalon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A nemzeti színház elhunyt művészenek, *Bercsényi* Bélának holttestét ma délelőtt a nemzeti színház udvarára szállították s ott ravatalra tették. A ravatalt, melyet számos koszorú borít, nagy közönség látogatja. A temetésen a Petőfi-társaság nevében *Bartók* Lajos fogja *Bercsényi*t bucsuztatni.

— **A Reichsrath alelnöke.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az osztrák birodalmi gyűlés alelnökévé *Kaiser* drt választották meg.

— **A mai pótválasztások.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A nagykirályi pótválasztáson *Domahidy* Elemér szabadelvűpártinak 200 szótöbbsége van, *Báthory* néppárti val szemben; megválasztása bizonyos. Csengeren *Nagy*, szabadelvű és *Luby*, Kossuth-párti között egyenlő a szavazati arány. A hangulat izgatott.

— **A boerek alkonya.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Newcastleből sürgönyzik, hogy *Botha* főlöszlatta kommandóját s az egyes hadosztályokra bizta a menekülést. *Botha* maga észak felé elmenekült.

— **Öngyíkos regényíró.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Baluéki* Mihály regényíró ma éjjel Krakkóban agyonlőtte magát.

— **Meghíusult merénylet.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Majorca szigetén fekvő Palma városából jelentik, hogy az ottani püspöki palota előtt egy dinamittöltényt találtak, melynek kanóca már meg volt gyújtva, de még idején eloltották.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Teljesen **higany és ólommentes**
ártalmatlan készítmény

„Hajnal crème”

elismert **biztos hatású kéz és arc-**
szépitő szer eltávolít minden bőrtisz-
tátalanságot. Az arc bört bársonypuhává
teszi és az arc szép, üde és ifjú
szint nyer.

1 tégely „Hajnal-crème” 1 kor.

Kapható:

Krebsz Ödön

drogueria és illatszer üzletében
PÉCS, Irgalmas-utca 10. sz.

Sirkövek
igen diszes kivitelben
kaphatók
jutányos
árért.

Piacsek Károly
kőfaragó üzletében
Pécsett, Kossuth Lajos-u. 1.

A Pécsi Takarékpénztár
épületében, Széchenyi-tér 9. szám,
egy 5 szobás
és
egy 6 szobás
LAKÁS
fürdőszoba és egyéb mellékkeliségekkel
azonnal bérbeadó.

Emeleti utcai lakás,
mely áll **2 szoba, alkov, konyha**
és **mellékkeliségekből,** az
Árpád-utca 31. szám alatti házban
november 1-től kiadó.
Évi bér **280 korona.**
Bővebbet ugyanott a házmesternél
vagy lapunk kiadóhivatalában.

Házeladás.
A Makár-utca 83. sz. alatti
HÁZ,
melyben **négy lakás és nagy kert**
van, **két részben szabad kézből eladó.**
Egy-egy rész ára 1800 frt.

!! Éppen most jelent meg !!
A Pécs szab. kir. város és
határában levő épületek
jegyzéke
(Háztulajdonosok névjegyzékével)
ára 2 korona.
Kapható lapunk kiadóhivatalában.

Egy jó házból való fiu
tanoncnak felvétetik
Kacskovics Géza
✱ fűszer- és csemege kereskedésében ✱
Pécsett, Jókai-tér 5. szám.

ÉRTESÍTÉS.
A n. é. közönség b. tudomására ad-
juk, hogy **Pécsett, Irgalmasok-utcája**
14. sz. a.

antiquár-, könyv- és papir-
kereskedést

nyitottunk.

Ajánljuk állandóan tartott dúsan fel-
szerelt raktárunkat, úgy a **bel- mint a**
külföldi irodalom legjobb termékei-
ből, melyek új és hibátlan állapotban
mélyen leszállított áron kaphatók.

Egyes könyvek, valamint egész
könyvtárak legmagasabb áron vé-
tetnek.

Szives pártfogást kér

Krausz és Társa
könyvkereskedés, antiquarium, papir-
kereskedés és colportage üzlete
Pécs. Irgalmasok-u. 14. szám.

Grün Bernát
UTÓDA

férfiszabó

PÉCS, Zsiga gyógyszertár fölötti emelet.
Alapított 1865-ben.

A vidék egyik legnagyobb és leg-
régibb elsőrendű

szabó-üzlete

ajánlja dúsan felszerelt raktárát a leg-
kitünőbb minőségű szövetekben,
melyekből mindennemű

férfi-ruhák

a cégtulajdonos személyes felügyelete
mellett, a mai kor igényeinek megfelelőleg
a legkiválóbb gonddal, olcsó ár-
ban készíttetnek.

Finom utazóbundákban nagy
választék.

A n. é. közönség szives pártfogását
kérve vagyok

kiváló tisztelettel

Grün Bernát utóda.